

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/482/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5915200986
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5915200986.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej, sudcov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci navrhovateľa: AB 1 B.V., so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, 1077XX, Holandské kráľovstvo, zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., so sídlom Trenčín, Piaristická č. 707/25, proti odporcovi: M. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. - J., J. D. č. XXX/X, o zaplatenie 7.739,98 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 2C/57/2015-22 zo dňa 20. mája 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Ružomberok č. k. 2C/57/2015-22 zo dňa 20. mája 2015 potvrdzuje.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa v celom rozsahu. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p., v súlade s ktorým konal v neprítomnosti navrhovateľa a jeho zástupcu. Akcentoval fakt, že v občianskom súdnom konaní platí povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazná. Podaným návrhom si navrhovateľ prostredníctvom svojho zástupcu uplatnil voči odporcovi právo na zaplatenie sumy 7.739,98 Eur s príslušenstvom a náhradu trov tohto konania, a to titulom uzatvorenej úverovej zmluvy č. 4309038611 zo dňa 10.09.2013, ktorú mal uzavrieť právny predchodca navrhovateľa a odporca. Na preukázanie týchto skutočností však navrhovateľ i napriek výzve súdu zo dňa 13.4.2015 nepredložil žiadny dôkaz. Z dôvodu neunesenie dôkazného bremena na preukázanie skutočností tvrdených v návrhu bol súd nútený návrh zamietnuť. Náhrada trov odporcovi ako úspešnému účastníkovi nebola priznaná z dôvodu jej neuplatnenia.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Uviedol, že návrh na začatie konania bol úplný so všetkými prílohami a náležitosťami (návrh na vydanie platobného rozkazu, výpisy z obchodného registra, tlmočnícka doložka, osvedčovací doložka, plnomocenstvá, osvedčenie o registrácii pre DPH, oznámenie o postúpení pohľadávky, predžalobná výzva, poštový hárok, úverová zmluva, úverové zmluvné podmienky, výzva k splateniu celého dlhu, podací hárok, výpis čerpania, splátok a úhrad). Výzvou zo dňa 13.4.2015 bol navrhovateľ vyzvaný, aby doručil súdu v určenej lehote v dvoch vyhotoveniach prílohy, na ktoré sa odvoláva. Navrhovateľ na výzvu súdu nereagoval, nakoľko spoločnosť disponuje externým poštovým oddelením, ktoré denne prijíma veľký počet zásielok. Odvolateľ vyjadril presvedčenie, že ak súdu nedošiel potrebný počet rovnopisov s prílohami, mal postupovať podľa § 43 O.s.p. a návrh odmietnuť. Rozsudok okresného súdu považoval odvolateľ za nedostatočne odôvodnený. V doplnení odvolania podanom v odvolacej lehote navrhovateľ predložil všetky prílohy, ktoré mali byť

súčasťou návrhu na začatie konania. Zároveň zdôraznil, že bol pri podávaní žaloby dobromyseľný a nemal vedomosť o skutočnosti, že návrh bol súdu doručený bez príloh uvedených v návrhu na začatie konania. Navrhovateľ si na zasielanie návrhov na začatie konania vypomáha externou spoločnosťou, ktorá má za úlohu doručiť návrh súdu v dvojitém vyhotovení spolu so všetkými prílohami. Na základe tejto skutočnosti nemal vedomosť aj napriek výzvam súdu, že by návrh na začatie konania neobsahoval prílohy.

Odporca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Treba zdôrazniť, že navrhovanie dôkazov v občianskom súdnom konaní má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p.). Povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť môže účastník plniť od začiatku konania, v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení odporcu. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania (§ 120 ods. 4 O.s.p.). Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť.

Je predovšetkým na osobe tvrdiacej, že jej prislúcha nárok, tento riadne uplatniť a predložiť potrebné dôkazy o jeho existencii. Skutočnosti a dôkazy, ktoré účastník neuplatnil v konaní pred súdom prvého stupňa nemožno v zásade pred odvolacím súdom uplatniť (výnimky formuluje ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p.). V civilnom procese sa uplatňuje tzv. neúplný apelačný systém, kedy súd je viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania a účastník môže v odvolacom konaní vzniesť námietky proti postupu prvostupňového súdu len v prípade, ak dané námietky boli už predmetom posudzovania zo strany tohto súdu. Súd druhej inštancie vystupuje len ako opravný súd, jeho úlohou nie je vykonávať nové dôkazy, či zaoberať sa novými skutočnosťami, ktoré v prvostupňovom konaní neboli produkované.

Z uvedených úvah vyplýva, že je zodpovednosťou navrhovateľa, aby súdu predložil na preukázanie jeho tvrdení dôkazy, ktoré potvrdzujú všetky skutočnosti nevyhnutné pre vyhlásenie vyhovujúceho rozsudku. V posudzovanej veci navrhovateľ doručil okresnému súdu návrh na začatie konania obsahujúci tvrdenia, na základe ktorých žiadal priznať uplatnené právo. Návrh zároveň odkazoval na jednotlivé dôkazné prostriedky (listiny), ktoré však neboli súdu doručené. Návrh obsahoval podľa názoru odvolacieho súdu všetky formálne náležitosti podľa § 42 ods. 3 O.s.p.; nepredloženie listinných dôkazov po výzve súdu zo dňa 13.4.2015 obsahujúcej výslovné upozornenie, že s návrhom neboli doručené prílohy, preto mohlo znamenať len zamietnutie návrhu, nie jeho odmietnutie, ako to tvrdil odvolateľ. Navrhovateľ totiž formuloval v žalobe potrebné tvrdenia, odkázal na jednotlivé dôkazy, avšak pri uplatňovaní svojich práv nepostupoval dôsledne, keď potrebné dôkazy súdu nepredložil, hoci na to bol upozornený a ani nevyužil možnosť zúčastniť sa pojednávania, na ktoré bol riadne predvolaný. Tento nedostatok znamenal neunesenie dôkazného bremena navrhovateľom, ktorá okolnosť bola správne vyjadrená v zamietajúcom rozsudku súdu prvého stupňa.

Krajský súd je presvedčený, že odvolateľovi bolo v konaní pred súdom prvého stupňa v plnej miere a v súlade civilno-procesnou úpravou umožnené realizovať svoje práva, ostal však pasívny, na výzvu súdu nereagoval. Pokiaľ potrebné dôkazy prezentoval až v odvolacom konaní, takéto nové dôkazy neboli v

druhostupňovom konaní prípustné (§ 205a ods. 1 O.s.p. a contrario). Skutočnosť, že pri doručovaní návrhu mohla zlyhať externá spoločnosť, ktorú navrhovateľ poveril na obstaranie zaslania všetkých listín, nebola pre posúdenie dôvodnosti odvolania nijako relevantná.

O trovách odvolacieho rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 (v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.), podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V odvolacom konaní bol úspešný odporca, ktorý si však náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil.

Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.